

[Miljøministeren]

at der nøjagtig på samme måde som i »Mål og Midler« nr. 1 er sket en omprioritering til fordel for genanvendelse og renere teknologi og det grønne område, mens andre områder til gengæld er sat ned. Dermed har jeg vist fremført nogle overordnede betragtninger om dette afgiftsforslag og dets forhold til finanslovforslaget.

For at konkludere kan jeg altså fastslå, at det er nødvendigt, at der kommer nogle afgifter ind til Miljøministeriet, hvis der ikke skal ske besparelser på miljøområdet. Jeg mener i øvrigt, at det er rigtigt at finansiere Miljøministeriets udgifter – eller i hvert fald en del af dem – ved hjælp af miljøafgifter, men at man naturligvis skal tage en meget nøje diskussion om, hvordan man håndterer disse afgifter, og at de afgifter, vi har foreslået her, naturligvis heller ikke – og det er specielt henvendt til Venstres og De Konserveratives ordførere – er uproblematisk i relation til industrien. Vi har også fået nogle henvendelser fra industrien, og dem må vi behandle i udvalget. Overordnet er det altså en målsætning, at disse afgifter gennemføres, men vi kan naturligvis diskutere, om vi på nogle områder har overset, hvordan de virker rent industrielt, og om der er tale om konkurrencemæssig forvridding.

Trøjborg (S):

I anledning af miljøministerens bemærkning om, at de officielle udtalelser, der er kommet fra Socialdemokratiets side, ikke hænger sammen med de meldinger, der er givet i dag, skal jeg kun sige, at hvis ministeren har læst de officielle udtalelser, der er kommet i dagspressen fra Socialdemokratiet om dette emne, på samme måde, som hun har hørt min ordførertale, kan jeg godt forstå det. For jeg sagde jo ikke i min ordførertale, at vi ikke ville anvende en afgift til at finansiere et udviklingsprojekt med henblik på at erstatte CFC med andre produkter, tværtimod; det vil fremgå af Folketingstidende.

Ministeren sagde, at min fjerde melding var, at vi ikke ville finansiere udviklingsprojektet ved en afgift på CFC. Tværtimod, jeg havde fire meldinger, og det var entydigt klart, at vi syntes, udviklingsprojektet skal have et større omfang, at vi syntes, udviklingsprojektet skal finansieres af en afgift på CFC, men at der skal være sammenhæng mellem disse to ting.

I øvrigt synes jeg, det er vældig godt, at vi får den indrømmelse fra ministeren, at det nu endelig bliver klart, at det, det drejer sig om, er, at der har været besparelser på Miljøministeriets område år efter år. Regeringen har aldrig erkendt, at der var behov for større udgifter på dette område; man er kørt videre med udmøntede besparelser, der har hobet sig op i årenes løb, og nu skal de altså finansieres. Men vi er jo nødt til at forholde os sagligt til dette område, og sagligheden består i at spørge, om det er rimeligt at finansiere den almindelige drift af Miljøministeriet med en afgift på et stof, som vi skal have ud af produktion så hurtigt som overhovedet muligt. Det er det, der er interessant. Det, der betyder noget for os, er, at vi får fjernet CFC fra produktionen så hurtigt som overhovedet muligt, og vi synes, at den tidsfrist, man har sat i Sverige og Norge, 'hemlig midten af 1990'erne, er vældig interessant at arbejde hen imod.

Dernæst vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan det kan være, at man er så fikseret på afgifterne, at man ikke engang kan give tilsagn om, at man i 1989 får et forbud mod de totalt overflødige spraydåser. Det er da vældig hyggeligt at have disse båthorn til fodboldkampe, men når vi nu ved, hvor farligt det er, og hvilket forureningsstof det er, er der ingen mening i, at vi ikke får et forbud, der også omfatter spraydåserne, allerede for 1989.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det kan godt være, at jeg har misforstået noget, men nu var der i hvert fald også – helt stilfærdigt sagt – noget, hr. Trøjborg havde misforstået. Selvfølgelig vil man anvende noget af CFC-afgiften til et udviklingsprogram, og jeg har også forstået, at man vil anvende noget mere, men det, jeg hæftede mig ved, var slutreplikken om det fjerde punkt: Miljøministeriets område skal ikke finansieres med noget, der forsvinder.

Jeg mener, at Miljøministeriets område bl.a. skal finansieres med nogle afgifter, og at nogle af de afgifter naturligvis må forsvinde, hvis de virker efter hensigten. Når jeg har syntes, at det var vigtigt at tage CFC-afgiften frem for så mange andre afgifter, er det, fordi det danske samfund – og jeg skal tale om de dér horn bag efter – nu har fået tudet ørerne fulde med, at ozon er farligt, og så ville det da være underligt,